

عنوان مقاله:

اثر استرس مزمن ملایم بر بیان ژن هپسیدین در هیپوکامپ موش صحرایی نر

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 15، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فرشته فرج دخت - PhD Candidate in Physiology, Physiology Research Center, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

منصوره سلیمانی - Assistant Professor, Department of Anatomy, Cellular and Molecular Research Center, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

سارا مهرپویا - MSc Student in Physiology, Physiology Research Center, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

محمود براتی - PhD Candidate in Biotechnology, Cellular and Molecular Research Center, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

آرزو نهبانندی - Assistant Professor, Department of Physiology, Physiology Research Center, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: معمولا اولین اثر استرس بر سیستم ایمنی، همراه با افزایش سریع فعالیت سیستم ایمنی است که با افزایش تعداد سیتوکین های التهابی در خون تظاهر می کند؛ ولی متعاقبا کاهش عملکرد سیستم ایمنی را به دنبال دارد. در شرایط التهاب میزان بیان ژن هپسیدین افزایش می یابد تا آهن را از دسترس عوامل پاتوژن خارج کند. این مطالعه به منظور تعیین اثر استرس مزمن ملایم بر بیان ژن هپسیدین در هیپوکامپ موش صحرایی نر بالغ انجام شد. روش بررسی: این مطالعه تجربی روی ۳۰ سر موش صحرایی نر بالغ نژاد ویستار با وزن تقریبی ۲۵۰-۲۰۰ گرم انجام شد. موش ها به صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ تایی کنترل و استرس مزمن ملایم قرار گرفتند. حیوانات گروه مداخله به مدت سه هفته تحت استرس مزمن ملایم قرار گرفتند. خونگیری پس از پایان پروتکل استرس انجام و سرم برای اندازه گیری غلظت سرمی اینترلوکین-۶ (pg/ml) تهیه شد. برای بررسی بیان هپسیدین در هیپوکامپ از روش real time PCR استفاده گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-۱۶ و آزمون Independent-t-test تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: میانگین سطح سرمی اینترلوکین-۶ در گروه تحت استرس مزمن ملایم (۲۷.۹۸±۰.۸۴ pg/ml) بیشتر از گروه کنترل (۱۸.۲۹±۱.۱۸ pg/ml) بود (P<۰.۰۵). همچنین میزان بیان هپسیدین در هیپوکامپ گروه مداخله (۲.۶۶±۰.۶۹%) و در مقایسه با گروه کنترل (۱.۰۵±۰.۱%) افزایش آماری معنی داری نشان داد (P<۰.۰۱). نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که استرس مزمن ملایم سبب افزایش میزان بیان ژن هپسیدین و سطح سرمی اینترلوکین-۶ در موش های صحرایی بالغ می گردد.

کلمات کلیدی:

Stress, Hcpicidin, Hippocampus, IL-۶, استرس, هپسیدین, هیپوکامپ, اینترلوکین-۶

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724099>

